

Offentligheden om, hvad Grunden var til, at han ikke lod den Sag gaa videre til Undersøgelse, end det har at høre den Slags Tale, som det ærede Medlem fra Ringsted holdt over ham i Dag. Det er let nok for det ærede Medlem fra Ringsted at sige, at han personlig nærer venlige Følelser overfor Karl Hansen, og det er ogsaa let nok for ham at sige, at Karl Hansen skulde selv lære den Gerning, han har øvet, ved ikke at nedbryde den o. s. v., men man maa huske paa, hvordan den Mand egentlig er stillet, man maa huske paa, at Karl Hansen er den eneste, som har virkelig lidt under denne Sags Behandling. Der er for mig ikke Spor af Tvivl om, at Karl Hansen ikke er den eneste, som har gjort sig skyldig i Misligheder angaaende Administrationen, idet der er mange Ting, som tyde paa, at der er flere, som i saa Henseende have været lige saa langt ude som han, men han er den eneste, der virkelig har lidt under dette Forhold, han er den Mand, som har maattet gaa fra alle sine offentlige Bestillinger, han er den Mand, som har maattet gaa fra Hus og Hjem, han er økonomisk ruineret, og i det hele har han maattet lide for alle de Fejl, som overhovedet ere begaaede indenfor De sjællandske Husmandsforeninger. Dette maa man vel lægge Mærke til, naar man taler om, at denne Mand skal være varsom overfor Husmandsforeningerne.

Endelig stiller jeg de nævnte Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Sorø, for at vi kunne komme bort fra den Tale, som ogsaa det ærede Medlem fra Ringsted benyttede, at den Diskussion, der føres, føres for at komme De sjællandske Husmandsforeninger til Livs. Det er ganske meningsløs Tale. Alle Partier staa velvillige overfor Husmandsforeningerne. Vi have set, at der i de sidste Aar indenfor Husmandsforeningerne er foregaaet Ting, som ikke have været af det gode, men alle Partier have været enige om at paatale disse Ting, og naar Misbrugene ere afhjulpne, kan man sige, at alle Partier se med Sympati og Velvillie paa Husmandsbevægelsen. Det, denne Diskussion drejer sig om, er at faa opklaret, hvorvidt de tidligere Ministre have handlet embedsmæssigt korrekt ved den Behandling, de have gjort Sagen til Genstand for, og jeg kan forsikre de Herrer om, at der bliver ikke Stilhed om det Spørgsmaal, før de overfor Offentligheden tydeligt have

udtalt, hvad Grundene have været til, at de ikke have imødekommet Karl Hansens Begæring om at faa den Sag optaget til retslig Undersøgelse.

Det er, som nævnt, det ærede Medlem fra Sorø, som nu maa have Ordet, det ærede Medlem har været mærkværdig tavs i denne Sag, uagtet det dog er ham, der har haft Sagen til Undersøgelse. Jeg giver i Dag det ærede Medlem ved at stille disse Spørgsmaal til ham Lejlighed til overfor Tinget og Offentligheden at oplyse, hvad der har bevirket, at han ikke som Minister har fremmet denne Sag paa et andet Grundlag, end sket er. Altsaa, jeg gentager: (Stengerik: Ja, lad os bare faa det en Gang til!) Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik): der altid er et godt Barometer for, hvordan Humøret staar hos de Radikale, begynder at røre paa sig, og det er mig et Vidnesbyrd om, at Barometret er i Færd med at synke. Forøvrigt tror jeg, at det ærede Medlem i denne Sag heller skulde tie stille. Jeg er i alt Fald sikker paa, at ingen af de to Ministre har indviet ham i dette Spørgsmaal, dertil er han sikkert for aabenmundet. Altsaa, for at gentage disse Spørgsmaal: Hvad gik Bestyrelsens Erklæring ud paa? Vi have det ærede Medlem fra Ringsteds Udtalelse for, at Sagen var sendt til Bestyrelsens Erklæring. Tilraadede Bestyrelsen det ærede Medlem at lade Sagen hvile? Har Karl Hansen ikke, efter at denne Erklæring forelaa, forlangt hos det ærede Medlem at faa Sagen optaget til offentlig Undersøgelse? Og hvis han har forlangt det, hvorfor har det ærede Medlem saa ikke føjet ham den? Hvad er Grunden til, at det ærede Medlem som Minister intet foretog sig, saa vidt man kan se, fra Begyndelsen af April, da han maatte have Bestyrelsens Erklæring, og indtil han gik af? At Sagen senere blev undersøgt, har hverken det ærede Medlem eller det ærede Medlem fra Ringsted nogen Andel i, idet det først er sket, efter at de ere gaaede af. Jeg haaber, at det ærede Medlem ved at svare paa disse Spørgsmaal kan overbevise Tinget om, at han har haft vægtige Grunde til ikke at lade Sagen undersøge offentligt, og at det maa lykkes ham at overbevise Tinget om, at netop den Behandlingsmaade, som han har gjort Sagen til Genstand for, er den rigtige. Lykkes det ham at overbevise det høje Ting og derved antagelig ogsaa Offentligheden, tror jeg, at denne Diskussion er ude af Verden. Men vi maa have